

שם	שם מודרך	הלק' יב – פרשת נשא
ראשון	קמא ע"ב	שלט – טשו
שני	קמבע"א	שמע – שען
שלישי	קמבע"ב	שען – שאס
רביעי	קמנע"א	שאס – שסה
חמישי	קמנע"ב	שסה – שעדר
שישי	קדע"א	שעד – שפנא
שביעי	קדע"ב	שפנא – שפו

לשם ימי ישועו עמור הוי
– ביחס' ק' באו"ש –
03.617.11.40

זהר הקדוש

עם מותך מדבש

הפרישה וعني דיומה

עלון מס' 265 | פרשת ויהי תשפ"ד

י"ל בעזוזית ע"ז
מרכז מותך מדבש תר. 5315 ירושלים

מי שתקנו את ימי אורי מתבנסים ונגנים לפניהם הש"ת

הכא ויקרבו ימי ישראל, ודאי שלא כسوفא בשלימותם בחדותם שלים, ובגינוים ימי ישראל, דתווה שלים יתר ישראלי מייעקב, ואיל תמיין זהה כתיב (בראשית כה כ) ויעקב איש תפם, שלים, שלים היה ולא שלים בדרך עלהה בישראל.

תנייא אמר רבי יוסף, בשעתא דיוםוי דבר נש אתחפקן קמי מלכאה, אית זפאה דאתפקן יומוי ורחיקין מקמי מלכאה, ואית זפאה הרבה מתפקן יומוי קרייבין וסמייכין למלא ואיל מתרחקין, שלא כسوفא עאלין וקריבין למלא, זפאה חולקחון, הדא הוא דכתיב ויקרבו ימי ישראל למות.

בכל מקום שיעקב היה נגמר, היה מקדשו בקדשת הארץ ישראל
ויקרא לבנו ליעוסף, אמאי ליעוסף ולא לאחרא, משום דרישותה היה בידיה לסלקיה מטהון.

מותך מדבש

הוא לפי שלא תקן כל ימי בשלמות בראיו להוות, ואית זפאה הרבה מתפקן יומוי קרייבין וסמייכין למלא ולא מרתקחין ויש צדק גמור ששיטים נפקדים הם קורבים וסמכים למלך ברוך הוא ואינם מרתקחים מפניהם כי תקן כל ימי בשלמות, לכון שלא כسوفא עאלין וקריבין למלא, זפאה חולקחון שלא בושה נכסים וקריבים זקיו לפני המלך, אשר חלוקם הדא הוא דכתיב ויקרבו ימי ישראל למות כי כל ימי נתקרבו לפני מותו לפני הקדוש ברוך הוא לפני שהיה צדק גמור.
(דף רבכ ע"א, ובביאורינו כרך ד עמי תננתנא)

בכל מקום שיעקב היה נגמר, היה
מקדשו בקדשת הארץ ישראל
ויקרא לבנו ליעוסף, אמאי ליעוסף ולא לאחרא למה קרא דוקא ליעוסף ולא לאחדר משאר בניו, ואמר משום דרישותה היה בידיה לסלקיה מטהון לפני שרך בידו היה הרשות והכמ' לתעלתו שם לארץ ישראל ל凱רו בקערת הפקלה.

מי שתקנו את ימי אורי מתבנסים ונגנים לפניהם הש"ת

הכא כאן ביעקב בוחב ויקרבו ימי ישראל, ודאי שלא כسوفא בשלימותם בחדותם שלים וראי שנטקרבו שלא בושה ושלמות ובשמחה שלמה, ובגינוים כה ולכון בתוב ימי ישראל לא ימי יעקב לא היה שלם במדרגת ישראל יותר ישראלי מייעקב כי או היה שלם במדרגת ישראל שהוא מדרגה גודלה יותר מבהמת יעקב, זפאה תמיין והא כתיב ואם תאמר הלא בתוב ויעקב איש תפם ותרגומו ויעקב גבר שלים הרי השם יעקב גם כן שלם, ומתרוץ שלים היה ולא שלים בדרך פישראל אמר שגמ' או היה שלם אבל לא היה שלם במדרגה עליונה כמו שעלה בשנקרוא ישראל.

תנייא אמר רבי יוסף, בשעתא דיוםוי דבר נש אתחפקן קמי מלכאה בשעה שיטים של אדים נפקדים ונמנים לפני המלך ברוך הוא, אית זפאה דאתפקן יומוי ורחיקין מקמי מלכאה יש צדק שאינו גמור שטנפקדים ימי הם רוחקים מלפני המלך ברוך

רבי יוסף אמר, כיון דיעקב הוה ידע הבני ישתעבDON בגלוֹתא תפָן במצריםים, אמא לא אתקבר תפָן בגין דיגין זכותיה על בניו, אמא בעא לאסTELקא מטהן, וזה כתיב (ההלים גג י) ברחים אב על בניים, אין הוא רחמנותא.

הקדוש ברוך הוא הבטיחו שיעלהו להזכיר עם אבותיו, ולא עשהו עבודה זהה במצריםים

אליא הци פנא, בשעתה דהוה נחית יעקב למצרים הוה דחיל, הוה אמר דילמא חס ושלום ישפטו בני בני עמי, ודילמא קדשא בריך הוא יסלק שכינתי מיינி בקדמיה, מה כתיב בראשית מו ב ויאמר אלהים לישראל וגו' אל תירא מרדחה מצרימה כי לגו' גדול אשימך שם, ומה דאמרת דילמא אסלק שכינתי מבינה, אנכי ארד עמק מצרימה, אמר עוד דחילנא דילמא אתקבר תפָן ולא אזפה עם אבותי, אמר ליה ואנכי עלה גם עלה לאתקברא בקברא דאבאתו.

בגיני כה בעא לסלקא גרמיה מצרים, חד דלא יעבדון מניה דחלא, דהא חמא דקדשא בריך הוא זמין לאתפרא מחליהון, וחדר חמא דשכינטא ישוי מדורייה בין בני

מתוק מדבר

ברוך הוא שכינתו מפני כמו מקום דהינו בשאנבר יוסף, מה כתיב ויאמר אלהים לישראל וגו' אל תירא מרדחה מצרימה כי לגו' גדול אשימך שם ולא יכול בניך בין העמים, ומה דאמרת דילמא אסלק שכינתי מבינה אנכי מבינה ומה שאמרת שמא אסלק שכינתי מפרק, הנה אנד ארד עמק מצרימה והשראה שכינתי עלייה, אמר עוד יעקב להקרוש ברוך הוא דחילנא דילמא אתקבר תפָן ולא אזפה עם אבותי אני מתירא פן אCKER שם במצריםים וגם עלה הבטיחו על שפי עליות, דהינו עלה מצרים פרוש שלא יקבר למצרים, גם עלה לאתקברא בקברא דאבאתו שטפה להזכיר לאתקבר בקבר אבותיך.

ומפרש עוד ואמר (ס"ג למ"ק) ובגini כה בעא לסלקא גרמיה מצרים ובסביל זה רצה שיעלו אותו מצרים, חד דלא יעבדון מניה דחלא טעם אחד כדי שלא יעשו לנו עבודה זרה, כי בן היה דרכם של האמות בראותם איש אשר רוח אלהים בו היה עובדים אותו, דהא חמא דקדשא בריך הוא זמין לאתפרא מחליהון כי ראה ברוח הקדש שעמיד הקדוש ברוך הוא להפרע מיראתם דהינו מאלהיהם, וחדר חמא דשכינטא ישוי מדורייה בין בני בגולותא ועוד טעם לפי שראה שהשכינה תשיט דירתה ותשירה בין בניו בגולותם ולא תעזבם אפלו שהוא לא

רבי יוסף אמר הקשה ואמר כיון דיעקב הוה ידע הבני ישתעבDON בגלוֹתא תפָן במצריםים אמא לא אתקבר תפָן כיון שיעקב ידע שבנו ישתעבDO שם במצריםים בגולות, אם כן למה לא הסכים להזכיר שם בגין דיגין זכותיה על בניו כדי שזכותו פגן על בניו, אמא בעא לאסTELקא מטהן למה רצה שיעלוהו שם ואה כתיב ברחים אב על בניים והיה ציריך לרchrom עדיהם אין הוא רחמנותא איפה היא מדת רחמיו של יעקב, וגם אין כאן טענת קבורת ארץ ישראל, כי כל מקום שעקב היה נקבר היה מקדש אותו מקום בקדשת הארץ ישראל ולא היה מחת שליטה היחסונים של חוץ לאארץ. (דף רבכ ע"א, ובכינויו ברך ד עמי תננו)

הקדוש ברוך הוא הבטיחו שיעלהו לא תזכיר עם אבותיו, ולא עשהו עבודה זהה במצריםים

ומתרץ אליא הци פנא, בשעתה דהוה נחית יעקב למצרים היה מתירא הוה אמר דילמא חס ושלום יעקב למצרים היה מתירא הוה אמר שמא חס ושלום יכול ישפטו בני בגין עמי כי אמר שמא חס ושלום ייכרתו בני בין העמים, ועוד אמר ודילמא קדשא בריך הוא יסלק שכינתי מיינி בקדמיה שמא יסלק הקדוש

בגלוותא, וחד בגין דיהא גופיה דייר בין גופיה דאבאתו לאתכללא בגיןיהו, ולא יתמני עם חייביא דמצרא.

צורת יעקב הקדושה והעליזנה בצורת אדם הראשון, נחקרה בבפא הבהיר

ותנין גופא דיעקב אטמשיך משופורי דאדם הראשון, והוה דיווניה דיעקב דיוונא עללה קדישא, דיוונא דכוורסיא קדישא, ולא בעא לאתקברא בגין חייביא, ורزا דמלה דבאבחן לית פירודא כלל, ועל דא כהיב ושכתי עם אבותי.

בפוליה פרושה שניים, מכפללה פירושה שלשה

תאנא אמר רבי יוסי, חמא יעקב דהא בכלא אתחון לכרסיא קדישא באבחן (ד"א באבחן), אמר, אי הא לא תקבר, היה גופא מערפתא דאטקבר פמן אקרי כפילתא, בגין דכל מלחה דכפילתא הוא תריין וחד, אויף מערפתא תריין וחד.

מתוק מדבר

גבורה תפארת וצרים לחיות פמיד מקשים ימד, ואמ יעקב לא היה מצליח ביגיהם היה מס ושלום פרוד בין האבות, ועל דא כתיב, ושכתי עם אבותי כדי להכريع ביגיהם. (דף רכב ע"א, ובכיאורינו כרך ד עמי תנ"ה)

כפולה פרושה שניים, מכפללה

פירושה שלשה

תאנא אמר רבי יוסי, חמא יעקב דהא בכלא אתחון לכרסיא קדישא באבחן ראה יעקב ברוח הקדש כי בכלו בין בגופו בין בנשטו נתן להיות כסא קדוש באבותיו, כי כמו שאברם היה כסא למדת החסד ויצחק למדת הגבורה, בן נתן גם הוא להיות כסא למדת המפארת, לכן אמר יעקב אי הא לא תקבר אם גופא דא אחידא באבאתו אין גופא זה במארם, היה גופא דא אחידא באבאתו אין גופא זה יתאחד ויתחבר עם האבות, ואפלו מערפתא דאטקבר פמן אקרי כפילתא ואפלו המערה עצמה שאני ציריך להיות נקיין שם הרי היא נקראת מכפללה שהיא מספר שלשה, בגין דכל מלחה דכפילתא הוא תריין וחד לפי שלל דבר שנקרה מכפללה הוא שניים ואחד, אויף מערפתא תריין וחד אף מעלה זו נקראת מערה המכפללה ציריכה שייקי בו שנים ואחד שם אברם וציריך ויעקב.

(דף רכב ע"ב, ובכיאורינו כרך ד עמי מס' מס' מס' מס')

יקבר שם ולא יצרכו בניו אל זכותו, וחד בגין דיהא גופיה דייר בין גופיה דאבאתו לאתכללא בגיןיהו ועוד טעם כדי שגופו ידור בין הגופים של אבותיו להיות כלל ביגיהם, וזה שלשותם יתפללו על אורות בנייהם, ולא יתמני עם חייביא דמצרא ולא יהיה נמה ונקיין עם המקרים הרשעים. (דף רכב ע"א, ובכיאורינו כרך ד עמי תנ"ה)

צורת יעקב הקדושה והעליזנה בצורת אדם הראשון, נחקרה בבפא הבהיר

ותנין, גופא דיעקב אטמשיך משופורי דאדם הראשון וולדנו שגופו של יעקב נמשך מיפוי של אדם הראשון, וכן הם ראים להיות קרוביים זה לזה במערת המכפללה, ועוד והוה דיווניה דיעקב דיוונא עללה קדישא והיתה צורתו של יעקב צורה עליונה קדושה בעין צורתו של אדם הראשון של כסא הקדוש שהוא סוד קדישא שהוא בעין דיוון כסא המכפללה זכרו נבראה (עליה לזכה פולחת) וסוד כסא הבהיר, ולא בעא לאתקברא בגין חייביא לבסוף לא רצה להיות נקיין בין המקרים הרשעים. ורزا דמלה וסוד הדרה הוא למבה רצה להזכיר ימד עם אבותיו דבאבחן לית פירודא כלל לפי שאין שום פרוד בין האבות, כי הם משרשים ביחס

ליאה שְׁבִכָּתָה בַּתְּפִלָּה לְהַזֹּדוֹג לִיעַקְבָּר, וְהַזְּלִידָה שְׁשָׁה שָׁבָטִים, זֶכְתָּה לְהַקְבֵּר עָמוֹ

וְתֵא חֹזֵי, אֲבָהָתָא זָכוֹ לְאַתְקְבָרָא פְּמַן אַיִלּוֹן וְזַוְגִּיהַו, יַעֲקָב (דָף רְכָג ע"א) הֵוָא וְלֵאָה, מַאי טַעַמָּא רְחֵל לֹא, וְהָא כְּתִיב (כְּרָאשָׁה כֵּט לֹא) וְרְחֵל עֲקָרָה, דָאַיִה עֲקָרָא דְּבִיקָרָא, אַלְאָ לְאָה זֶכְתָּה בֵּיהַ לְאַפְקָא שִׁית שְׁבָטִין, מְגֻזְעָא קְדִישָׁא בְּעַלְמָא יְתִיר, וּבְגִינִּי כֹּה אַתְיִיחְבָּת עַמִּיהַ לְזַוְגָא בְּמַעֲרָתָא. אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה, לְאָה כֵּל יוֹמָה הוּא בְּפֶרֶשׂ אָוֹרְחִין קְיִימָא, וּבְכַת בְּגִינִּיהַ דִּיעַקְבָּר כֵּד שְׁמַעַת דָאַיִהוּ צְדִיקָא, וְצְלָוָתָא אַקְדָּמָת לֵיהַ, וְהַיִינּוּ דְּכְתִיב (שֶׁם פָּסָק י"ז) וְעַיִינִי לְאָה רְכּוֹת, כַּמָּה דָאַוְקִימָנָא דְּמַקְדָּמָת וִזְכָתָה בְּפֶרֶשׂ אָוֹרְחִין לְמַשָּׁאָל. [וְכוּ]

וְהַיִינּוּ דְּתָגִינִין, כֵּל בָּר נֶשֶׁד דְּאוֹשִׁיד דְּמַעַיִן קְמִיה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא, אַף עַל גֵּב דְּאַתְגָּזָר עַלְיהָ עַוְנָשָׁא, יְתַקְרָעָ, וְלֹא יְכַל הַהְוָא עַוְנָשָׁא לְשַׁלְטָתָה בֵּיהַ, מְגַלֵּן מַלְאָה, דָהָא לְאָה אַתְגָּזָר לְמַהְיוֹן חֹלְקָא דְּעָשָׂו, וְהַיָּא בְּבָעוֹתָא אַקְדָּמָת לֵיהַ לִיעַקְבָּר, וְלֹא אַתְיִיחְבָּת לֵיהַ לְעָשָׂו.

מַתּוֹךְ מִדְבָּשׁ

הַכָּל הֵי אָוּרָמִים שְׁנִי בְּנִים לְרַבְקָה וְשְׁתִי בְּנָות לְלִבְנָן, הַגּוֹלָה לְגָדוֹל וְתַקְטָנָה לְקָטָן, לְכָן הַיְתָה בּוֹכָה וְצְלָוָתָא אַקְדָּמָת לֵיהַ וְהַקְדִּימָה תְּפִלָּה כִּדְיַיְתָה בּוֹ, וְהַיִינּוּ דְּכְתִיב וְעַיִינִי לְאָה רְכּוֹת מַחְמָת רַבִּי הַבְּכִי, כַּמָּה דָאַוְקִימָנָא דְּמַקְדָּמָת וּמְחַשְּׁכָת בֵּינוֹנִים אָוֹרְחִין לְמַשָּׁאָל (ס"ג סְלִמְיָה) כִּמוֹ שְׁפְרַשְׁנוּ שְׁהַקְדִּימָה בְּבָקָר וְאַחֲרָה בְּעַרְבָּה בֵּין הָאָוֹרָחִים לְשָׁאָל עַל מַעֲשָׂיהם שֶׁל יַעֲקָב וְעָשָׂו. [וְכוּ]

וְהַיִינּוּ דְּתָגִינִין, כֵּל בָּר נֶשֶׁד דְּאוֹשִׁיד דְּמַעַיִן קְמִיה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הֵוָא זָהָו שְׁלָמְרוֹנו שֶׁל אַדְם שְׁשׁוֹפֵךְ דְּמַעַוּת לְפִנֵּי הַקְדּוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא וְעוֹשָׁה תְּשִׁיבָה עַל עַוְנוֹתָיו, אַף עַל גֵּב דְּאַתְגָּזָר עַלְיהָ עַוְנָשָׁא יְתַקְרָעָ אַפְיָל פִּי שְׁגָגָר עַלְיוֹ אֵיזָה עַנְשָׁ יְקָרָע גָּנוֹר דִּינוֹ, וְלֹא יְכַל הַהְוָא עַוְנָשָׁא לְשַׁלְטָתָה בֵּיהַ וְאַנְשָׁ עַכְלָל לְשַׁלְוט עַלְיוֹ, מְגַלֵּן, מַלְאָה אָנוֹ לְמוֹים זֹאת מַלְאָה, דָהָא לְאָה אַתְגָּזָר לְמַהְיוֹן לְהַזְּלִידָה אָוֹרְחִין קְיִימָא בְּעַלְמָא (ס"ג סְלִמְיָה) כִּי לְאָה נְגָזָר עַלְיהָ לְהִוָּת לְהַחְלָק בְּעָשָׂו, וְהַיָּא בְּבָעוֹתָא אַקְדָּמָת לֵיהַ לִיעַקְבָּר וְלֹא אַתְיִיחְבָּת לֵיהַ לְעָשָׂו וְהַיָּא בְּתַפְלוֹתָה הַקְדִּימָה לְנֶשֶׁא לִיעַקְבָּר וְלֹא נְתַנָּה לְעָשָׂו.

(דָף רְכָב ע"ב-רְכָב-ע"א, וּבְכִיאוֹרָנוּ כֶּרֶךְ ד' ע"מ, תְּסָא-תְּסָפָן)

**ליאה שְׁבִכָּתָה בַּתְּפִלָּה לְהַזְּדוֹג לִיעַקְבָּר, וְהַזְּלִידָה שְׁשָׁה שָׁבָטִים,
זֶכְתָּה לְהַקְבֵּר עָמוֹ**

וְתֵא חֹזֵי, אֲבָהָתָא זָכוֹ לְאַתְקְבָרָא פְּמַן אַיִלּוֹן וְזַוְגִּיהַו בא וְרָאָה הַאֲכּוֹתָה זָכוֹ לְהַקְבֵּר שֶׁם הַס וּבַת זַוְגָם, יַעֲקָב (דָף רְכָג ע"א) הוּא וְלֵאָה יַעֲקָב נְקַבֵּר הוּא וְלֵאָה, מַאי טַעַמָּא רְחֵל לֹא מַה הַשְׁעָם שַׁרְחֵל לֹא נְקַבְּרָה עָמוֹ, וְהָא כְּתִיב וְרְחֵל עֲקָרָה וּפְרָשָׁו חַמְמִינוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרָכה דָאַיִה עֲקָרָא דְּבִיקָתָא שְׁהָיָה הַיְתָה עֲקָרָתָה בַּבָּיִת, אַלְאָ לְאָה זֶכְתָּה בֵּיהַ אַלְאָ לְאָה זֶכְתָּה בֵּיהַ בְּיַעֲקָב לְהִוָּת עֲקָרָה בַּת זַוְגָו, לְאַפְקָא שִׁית שְׁבָטִין מְגֻזְעָא קְדִישָׁא בְּעַלְמָא לְהַזְּלִידָה שְׁבָטִים בְּעַולְמָם מְגַזְעָז קְדָשָׁ שֶׁל הַאֲכּוֹתָה, יְתִיר מְרָחֵל, וּבְגִינִּי כֹּה אַתְיִיחְבָּת עַמִּיהַ לְזַוְגָא בְּמַעֲרָתָא מְשׁוּם כֹּה נְתַנָּה לְאָה עָמוֹ לְבָת זַוְגָה.

אָמֵר רַבִּי יְהוּדָה מִפְרָשׁ טָעַם אַחֲרָה לְמַהְוָא נְקַבְּרָה עַם יַעֲקָב וְלֹא רְחֵל, כִּי לְאָה כֵּל יוֹמָה הוּא בְּפֶרֶשׂ אָוֹרְחִין קְיִימָא לְאָה כֵּל הַיְמִים הַיְתָה עַמָּת בְּפֶרֶשׂ דְּרָכִים, וּבְכַת בְּגִינִּיהַ דִּיעַקְבָּר כֵּד שְׁמַעַת דָאַיִהוּ צְדִיקָא וּבְכַתָּה שְׁתַזְנֵפָה לְהַנְשָׁא לִיעַקְבָּר כַּשְׁשָׁמָעָה שֶׁהָוָא צְדִיקָ, כִּי

הַזְּהָר הַקְדּוֹשׁ ע"פ "מַתּוֹךְ מִדְבָּשׁ" הַפְּרִישׁ הַעֲפָלָא שְׁהַקְדָּבֵל בְּכָל חַפְצֹת יִשְׂרָאֵל

לקבלה העלוםדי שבע ט' לשלה אלימל בכחטה:
3022233@gmail.com

פורמט כיס
"ובלכתר ברוך" יוסף צבי
מהדורות
בעיגנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט ביני - מהדורות ר' הערישל וויעבר
(cm 17/12)

02-50-222-33

מרכז האמנות:

www.matokmidvash.com